

Mislukte opname

‘Dan ga ik met mijn vingers langs mijn tanden en voel dat ik daar tandsteen heb verzameld. Ik vind dat vervelend, want je kunt de plek om dat tandsteen te verzamelen niet vergroten. Op een gegeven moment past er niets meer bij. Mijn tandarts heeft een andere mening, maar die heeft ook een andere mening over de kwaliteit van tandpasta. Alsof dat belangrijk is.’ Op dat moment valt de regisseur van zijn stoel tegen de cameraman en stopt de opname. De acteur die zojuist nog met veel courage sprak, valt stil en zwijgt zoals alleen een goed acteur kan zwijgen. De jongejuffer die de stoel van de regisseur weer rechtop heeft gezet, ziet een vlek op haar tomatenrode jurk. Die vlek valt op bij diegenen die oog hebben voor opvallende vlekken. Verder gebeurt er minutenlang geheel niets totdat de regisseur opmerkt: ‘Goh, het is tien voor vijf. Dan moet ik nu echt naar huis om mijn wandelende takken te voederen.’ Hij zoekt vervolgens secondenlang naar zijn hoed en pikt uiteindelijk het tomatenblauwe katoenen mutsje van de eerdergenoemde jongejuffer en gaat er gezwind vandoor. De stilzwijgende acteur knipoogt wat filmisch naar de cameraman, maar die heeft alleen door dat er een tomatenrood lampje brandt op zijn apparaat.

VII-okto-19